

ИНСТИТУТ ЗА
ЛИТЕРАТУРА

С работническата класа и с нейните борби Вапцаров се свързва след завършване на образованието си, когато претиснат от живота той трябва да започне каква да е работа, за да изкарва прехраната си. Още през 1932 год., като ~~работник~~ ^{Очар и мо-место машинист} в книжно-мукавената фабрика на "Българска горска индустрия" в с. Кочериново-Дунишко, изпитва върху себе си, пряко бича на капиталистическата експлоатация. Вапцаров става частичка от индустриалната работническа класа у нас. Именно тук той трайно и завинаги се свързва с нея, сраства с нейния нерадостен живот и труд и се оформява и изрества като борец за по-добър живот. Тук, в работническата среда, както казва сам Вапцаров, той получава "първото си боево революционно кръщение".

Сред работниците Вапцаров се чувствава като в собствен дом. Между него и тях няма никаква граница, той е заличил всяка дистанция. Неговата по-висока култура и по-голямите му политически познания, постепенно го издигат и налагат, като ръководител и учител на работниците. А скромността и непринудените другарски отношения към всички му позволяват да извършва това леко и едва забележимо. Около него се създава истински работнически кръжок, в който той учи работниците, разяснява им причините на тяхното тежко и нерадостно положение и живот, запознава ги с живота на техните братя в Съветския съюз. Вапцаров не само учи работниците, но и самият той се учи от тях. На работниците от фабриката в село Кочериново той посвежда едни от най-хубавите си стихове :

" И колко бе трудно
Да можеш събуди
живота във този народ

Но помня когато четяхме
" На дне "
или
" Майка "
пробиваше слънците
и рачния свод .

/ стих. " Горки " /

Handwritten signature or mark at the bottom center of the page.